

Dvacetero vzkazů rodičům od jejich dětí

1. Nerozmazlujte mě.
Vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.
2. Nebojte se být přísní a pevní.
Mám to raději, cítím se tak bezpečněji.
3. Nedovolte, abych si vytvořil špatné návyky.
Musím se spoléhat na vás, že je včas odhalíte.
4. Nedělejte ze mě menšího, než jsem.
Nutí mě to, abych se chovat nesmyslně jako „velký“.
5. Nehubujte, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti.
Daleko víc na mě zapůsobí, když se mnou promluvíte v klidu a soukromí.
6. Nevnučujte mi, že mé chyby jsou těžké hříchy.
Nabourává to mi můj smysl pro hodnoty.
7. Nenechejte se příliš vyvést z míry, když řeknu, že Vás nemám rád/a.
Nejste to vy, koho nenávidím, ale vaše moc, která ohrožuje.
8. Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám.
Dokážu se s nimi vyrovnat.
9. Nechraňte mě před všemi následky mého jednání.
Potřebuji někdy snášet obtíže a bolest.
10. Nesekýrujte mě.
Musel bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat mrtvého brouka.
11. Nedávejte ukvapené sliby.
Pamatujte si, že se cítím mizerně, když se sliby nedodrží.
12. Nezapomeňte, že se nedokážu vždycky vyjádřit tak, jak bych chtěl.

Nejsem proto někdy zcela přesný a nebývá mi rozumět.

13. Nepokoušejte nadměrně moji poctivost.

Dostanu strach a pak lžu.

14. Nebuďte nedůslední.

To mě úplně mate.

15. Neříkejte mi, že mě nemáte rádi.

I když někdy dělám příšerné věci.

16. Neříkejte, že mé obavy a strach jsou hlouposti.

Pro mě jsou hrozivě skutečné a hodně pro mě znamená, když se snažíte porozumět.

17. Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní.

Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.

18. Nikdy si nemyslete, že je pod vaší důstojnost se mi omluvit.

Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává ještě vřelejší.

19. Nezapomínejte, jak rychle dospívám.

Je to určitě těžké držet se mnou krok, ale prosím – snažte se.

20. Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůst bez spousty lásky a laskavého porozumění.

Ale to vám nemusím říkat, že ne?